

FYRTÅRNET MELDER STORM

Stormen piskede rundt om det gamle fyrtårn, som stod urokkeligt fast på Lunde-klippen. Det var koldt og mørkt, og det var kun, når fyrtårnet kastede sit lys ud over havet, at man kunne se de høje bølger. Inde i varmen i fyrtårnet sad Magnus Fyrmester og hans barnebarn Georg.

Ved siden af Georg sad hans to tamme lundefugle. Indimellem fik de lidt fisk at spise, men ellers holdt de blot øje med, hvad Georg og Magnus lavede.

- Bedstefar, sagde Georg, - skal vi snart op i fyrtårnet?
- Jah, sagde Magnus Fyrmester, - det må vi hellere.
- Der er mange skibe på havet i nat i det hårde vejr, og vi må være sikre på, at fyret virker, som det skal, fortsatte Magnus.

Der var 120 trin op til toppen af tårnet, og dem tog Georg og de to lunder i en fart. Ja, det vil sige, at Georg løb op ad trapperne, mens lunderne fløj. Magnus Fyrmester gik lidt langsommere og pustede en del, da han nåede til platformen, der gik rundt om fyrtårnet.

- Nu skal du passe på og holde godt fast, sagde Magnus Fyrmester til Georg.

- Vinden er så kraftig, at den kan vælte os omkuld.

Ude på platformen var der gang i stormen, så både fugle og mennesker måtte klamre sig til rækværket.

- Se, råbte Magnus Fyrmester og pegede, - der ligger skibet "Christmas" ude.

Georg kunne godt se det store skib, der var lastet med julegaver til Store Lillebys børn. Bølgerne var så store, at pludselig var skibet nede mellem bølgerne, og lidt efter kunne man se det igen.

Heldigvis skinnede fyrtårnet klart, så skibet "Christmas" kunne se og styre uden om de farlige klippeskær. Mens Magnus og Georg stod og kiggede, så de pludselig et kraftigt lysglimt fra skibets agterstavn, og lidt efter stod der flammer op fra skibet. Ombord på skibet "Christmas" fik kaptajnen melding om, at der var ild i motorrummet. Heldigvis fik de hurtigt slukket ilden, men de kunne ikke få gang i motorerne igen. Styrmanden prøvede fortvivlet at styre skibet, men nu var det stormen, der bestemte retningen.

Med et brag ramte det store skib en klippe, der stak op af vandet, og her blev skibet liggende. Bølgerne slog ind over skibet, men det rokkede sig ikke ud af stedet. Kaptajnen var ude for at besigtige skaderne, men kunne godt se, at de ikke kunne kom fri ved egen hjælp. Branden var også gået ud over deres radioudstyr, så de kunne ikke komme i forbindelse med omverdenen.

Både Georg og Magnus Fyrmester var blevet noget forskrækkede, da de så skibet løb på grund.

- Hvad skal vi gøre Bedstefar? Spurgte Georg lidt bange.

- Vi må hjælpe de stakkels mennesker, sagde Magnus Fyrmester. - Har du stadig din lygte på dig?

Georg fandt lommelygten frem.

- Hvad skal du bruge den til? Spurgte Georg.

- Vi må i kontakt med skibet, så jeg morser til dem, svarede Magnus.

- Hvad er morse? Spurgte Georg undrende.
- Det er et specielt sprog, man kan lave med korte og lange lysglimt, svarede Magnus Fyrmester og begyndte at morse med lygten.
- HAR I BRUG FOR HJÆLP?
Efter et stykke tid svarede skibet tilbage med nogle lysglimt.
- JA. KAN I HJÆLPE OS OG PAKKERNE I LAND?
- Hvordan skal vi få dem i land, Bedstefar? Spurgte Georg. - Skal vi hejse dem op?
- Ja, min dreng, sagde Magnus. - Det er det, vi skal!

Magnus Fyrmester morsede til skibet, at de ville sende en line over til dem. Den skulle de hive ombord på skibet og derefter binde det lange tov, der fulgte med, fast i skibet. Så ville de kunne trække gaver og mandskab op på fyrtårnet, ved hjælp af et spil. De to lunder fik linen i næbbet, og så flaksede de over mod skibet. Længe så det ud til, at de ikke klarede det, men endelig var de fremme, og hele mandskabet klappede.

Så fik de travlt med at rigge spillet til, og først prøvede de at trække nogle pakker op til fyrtårnet. Det gik fint, selv om de gængede frem og tilbage. Så skulle mandskabet op. Det var lidt hårdere at trække dem op til fyrtårnet, men det lykkedes. Efter mange timers hårdt arbejde var både gaver og mandskab i land og sad bænket om det lille bord i Fyrtårnet.

Kaptajnen var lykkelig for, at alle var reddet i land og takkede Magnus Fyrmester mange gange.

- Ja, sagde Magnus Fyrmester, - det var jo egentlig Georg, der fik ideen.

- Ja, og lunderne der hjalp os med at gennemføre den, sagde Georg stolt.

Alle lagde sig til at sove, hvor de kunne finde en plads, og næste dag gik turen ind mod Store Lilleby.

Juleaften var Georgs forældre kommet på besøg i Fyrtårnet. Her skulle de holde jul sammen med Georg og Magnus. Georg fortalte om den spændende redning, mens lunderne kurrede med i baggrunden. De blev afbrudt, da det bankede på døren. Udenfor stod en mand, der var kommet for at overrække en fortjenstmedalje til Georg og Magnus for deres indsats ved redningen den stormfulde nat. Og selv om Georg fik mange julegaver, var medaljen nok den bedste gave.

En eventyrlig fortælling af
Erik Dyhr Thomsen

Illustreret af
Lea Hoffmann